

Krista preto kráčajú týmito pozemskými dejinami, poznačenými dozrievaním dobra, ale aj nespravodlivosťami a utrpením, bez ilúzií a bez zúfalstva; žijú orientovaní na prísľub, ktorý dostali od „toho, ktorý všetko robí nové“. Cirkev preto realizuje svoju misiu medzi „už“ začiatkom Božieho kráľovstva v Ježišovi a „ešte nie“ sľúbeného a očakávaného naplnenia. Ako strážkyňa nádeje, ktorá osvetľuje cestu, je tiež poverená misiou vyslovať jasné slová, aby odmietla všetko, čo trýzni život a bráni jeho rozvoju a postaviť sa na stranu chudobných, vykorisťovaných, obetí násilia a vojny a všetkých, ktorí trpia na tele i na duši.

Cirkev, znamenie a sviatosť Božieho kráľovstva, je Božím ľudom putujúcim na zemi, ktorý práve na základe konečného prísľubu číta a interpretuje z evanjelia dynamiku dejín, odsudzuje zlo vo všetkých jeho podobách a slovami i skutkami ohlasuje spásu, ktorú Kristus chce uskutočniť pre celé ľudstvo, a svoje kráľovstvo spravodlivosti, lásky a pokoja. Cirkev teda nehľadá samu seba; naopak, v nej musí všetko odkazovať na spásu v Kristovi.

V tejto perspektíve je Cirkev povolaná pokorne uznať ľudskú krehkosť a pominuteľnosť svojich inštitúcií, ktoré hoci slúžia Božiemu kráľovstvu, nesú na sebe pominuteľný obraz tohto sveta. Žiadna cirkevná inštitúcia nemôže byť absolutizovaná; naopak, keďže žijú v dejinách a v čase, sú povolané k neustálemu obráteniu, k obnoveniu foriem a reforme štruktúr, k neustálemu obnovovaniu vzťahov, aby mohli skutočne zodpovedať svojmu poslaniu.

V horizonte Božieho kráľovstva treba chápať aj vzťah medzi kresťanmi, ktorí dnes plnia svoje poslanie, a tými, ktorí už ukončili svoj pozemský život a nachádzajú sa v štádiu očisťovania alebo blaženosti. Lumen gentium totiž tvrdí, že všetci kresťania tvoria jednu Cirkev, že existuje spoločenstvo a podiel na duchovných dobrách založený na zjednotení všetkých veriacich s Kristom, fraterna sollicitudo medzi pozemskou a nebeskou Cirkvou: to spoločenstvo svätých, ktoré sa prežíva osobitne v liturgii. Modlitbou za zosnulých a nasledovaním stôp tých, ktorí už žili ako Ježišovi učeníci, sme aj my podporovaní na našej ceste a posilňujeme uctievanie Boha: poznačení jediným Duchom a zjednotení v jedinej liturgii spolu s tými, ktorí nás predišli vo viere, chválim a oslavujeme Najsvätejšiu Trojicu.

Buďme vďační koncilovým otcom, že nám pripomenuli tento taký dôležitý a krásny rozmer kresťanstva, a snažme sa ho rozvíjať v našom živote.

Myšlienka na tento týždeň

Človek si nemá sťažovať na svoju dobu. Doba je zlá; nuž sme tu na to, aby sme ju zlepšili.

(T.Carlyle)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).

Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

21. jún 2026

Cirkev kráča ku konečnému cieľu, k nebeskej vlasti
Pápež Lev XIV. na generálnej audiencii

„Potom som videl; a hľa, veľký zástup, ktorý nik nemohol spočítať zo všetkých národov, kmeňov, plemien a jazykov. Stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení do bieleho rúcha, v rukách mali palmy a mohutným hlasom volali: „Spása nášmu Bohu, ktorý sedí na tróne, a Baránkovi!“ Zjv 7, 9 – 10

Bratia a sestry,

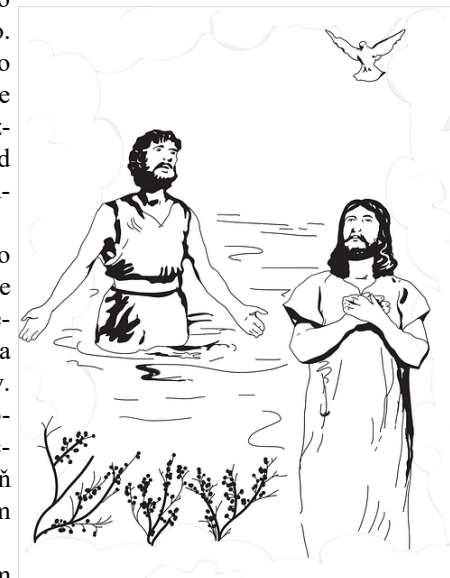
keď sa dnes zameriavame na časť 7. kapitoly konštitúcie Druhého vatikánskeho koncilu o Cirkvi, uvažujeme nad jej charakteristickou črtou: eschatologickým rozmerom. Cirkev totiž kráča v tomto pozemskom živote vždy smerom ku konečnému cieľu, ktorým je nebeská vlasť. Ide o podstatný rozmer, ktorý však často prehliadame alebo bagatelizujeme, pretože sme príliš sústredení na to, čo je bezprostredne viditeľné, a na konkrétnejšie dynamiky života kresťanskej komunity.

Cirkev je Boží ľud putujúci v dejinách, ktorého cieľom všetkého konania je Božie kráľovstvo. Ježiš založil Cirkev práve tým, že ohlasoval toto Kráľovstvo lásky, spravodlivosti a pokoja. Sme preto povolaní zohľadňovať spoločenský a kozmický rozmer spásy v Kristovi a upierať pohľad na tento konečný horizont, aby sme všetko posudzovali a hodnotili v tejto perspektíve.

Cirkev žije v dejinách v službe príchodu Božieho kráľovstva na svet. Vždy a všetkým zvestuje slová tohto prísľubu, prijíma zálohu naň v slávení sviatostí, osobitne Eucharistie, a realizuje a prežíva jeho logiku vo vzťahoch lásky a služby. Okrem toho si uvedomuje, že je miestom a prostriedkom, kde sa zjednotenie s Kristom uskutočňuje „najúžším spôsobom“, pričom zároveň uznáva, že spásu môže Boh v Duchu Svätom darovať aj mimo jej viditeľných hraníc.

V tejto súvislosti konštitúcia Lumen gentium uvádza dôležité tvrdenie: Cirkev je „všeobecnou

sviatosťou spásy“, teda znamením a nástrojom tej plnosti života a pokoja, ktorú sľúbil Boh. To znamená, že sa nestotožňuje dokonale s Božím kráľovstvom, ale je jeho zárodkom a počiatkom, lebo naplnenie bude udelené ľudstvu a vesmíru až na konci. Veriaci v

Program sv. omši
22. – 28. jún 2026

	Udavské	Veľopolie
Pondelok Pondelok 12. týždňa v Cezročnom období		18.30 Na úmysel
Utorok Narodenie svätého Jána Krstiteľa (vigília)	18.30 ZBP Martin, Lucia, Marcus	
Streda Narodenie svätého Jána Krstiteľa (slávnosť)		18.30 + Marta Hrinová
Štvrtok Štvrtok 12. týždňa v Cezročnom období	18.30 ZBP Štefan	
Piatok Piatok 12. týždňa v Cezročnom období	14.00 Sobášna sv. omša	
Sobota Preblahoslavenej Panny Márie v sobotu (spomienka)	9.00 + Peter Franko	
Nedeľa 13. nedeľa v Cezročnom období	10.30 Za farnosť	9.00 ZBP Jana Čurillová

Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca

V nedeľu 28. júna bude v našich kostoloch Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca.

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Anna Kavčáková a Martina Harvilová.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola pred odpustovou slávnosťou v sobotu 27. júna, nájdime si čas na prípravu kostola a jeho okolia na túto slávnosť.

Ohlášky

Oznamujeme, že sviatosť manželstva mienia prijať: **Kristián Greško**, bývajúci: Udavské a **Kristína Heseková**, bývajúca: Vyšný Hrušov.

Kto by vedel o nejakej cirkevno-právnej prekážke pre ktorú by ohlásení snúbenci nemohli platne uzavrieť sviatostné manželstvo, nech to oznámi na farskom úrade.

Služba lektorov (22. – 28. jún)

Udavské

Utorok - Gabriela Cmariková a Monika Stebilová

Štvrtok - Lucia Gajdošová

Sobota - Bernard Behún

Nedeľa - Darina Šteňková a Mária Feríková

Veľopolie

Pondelok - Renáta Marková

Streda - Jana Tarbajová a Daniela Trešňáková

Nedeľa - Zuzana Tokarová a Katarína Čabalová

Pápež k Svetovému dňu chudobných: Byť útočiskom chudobných – s Kristom

Chudobní našej doby sú pripravovaní nielen o chlieb, ale aj o hlas a tvár – napísal Lev XIV. v posolstve k 10. Svetovému dňu chudobných, ktorý sa bude sláviť 15. novembra.

Pápež varoval pred spoločnosťou, ktorá odsúva najslabších na okraj, a tiež pred ľahostajnosťou prehlbovanou digitálnym prostredím. Zároveň vyzval, aby Cirkev bola „chudobná s chudobnými“ a stala sa pre núdznych miestom útočiska, nádeje a dôstojnosti. Posolstvo k Svetovému dňu chudobných nesie názov „Pán je útočiskom chudobného“ a bolo podpísané na sviatok sv. Antona Paduánskeho – patróna chudobných. Lev XIV. v ňom pripomenul, že chudobní majú v živote Cirkvi zvláštne miesto a že spôsob, akým k nim pristupujeme, je mierou autenticity kresťanského života.

„Volanie chudobných po spravodlivosti je dnes potláčané mnohými, čoraz rafinovanejšími spôsobmi,“ napísal Svätý Otec. Dodal, že digitálne prostredie často prehlbuje predsudky voči chudobným a posilňuje závoj ľahostajnosti okolo ich problémov.

„Absencia Boha už nestavia ľudí vedľa seba vo vzájomnom rešpekte, ale jedného nad druhého v znamení nadvlády a útlaku. Tak sa prejavuje znesväcujúca logika útlaku a vyradovania, ktorá marginalizuje a ponizuje. V tejto situácii sa nachádzajú nielen jednotlivci, ale celé populácie.“

Lev XIV. zdôraznil, že chudoba neznamená iba nedostatok materiálnych prostriedkov. Stále častejšie je spojená so stratou dôstojnosti, možnosti zúčastňovať sa na spoločenskom živote alebo ovplyvňovať vlastný osud. „Chudobní našej doby sú zabudnutí a odsunutí na okraj: okrádani nielen o chlieb, ale aj o hlas a tvár.“ Upozornil, že do tejto skupiny patria ľudia bez domova, práce, vzdelania či prístupu k zdravotnej starostlivosti, ale aj tí, ktorí sa cítia byť pre spoločnosť neviditeľní. Pripomenul, že v Ježišovi Kristovi sa Boh priblížil práve takýmto ľuďom.

